

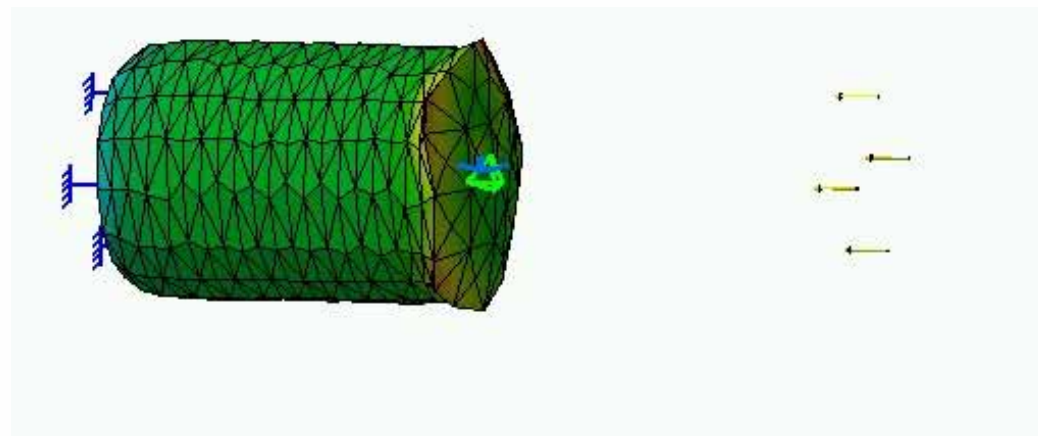
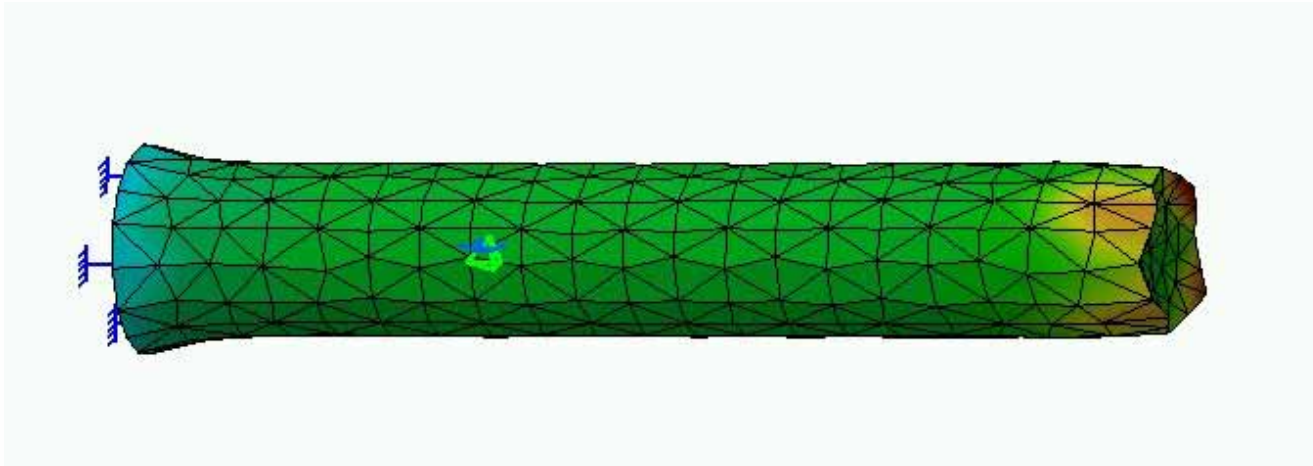

Podstawowe przypadki (stany) obciążenia elementów :

1. Rozciąganie lub ściskanie
2. Zginanie
3. Skręcanie
4. Ścinanie

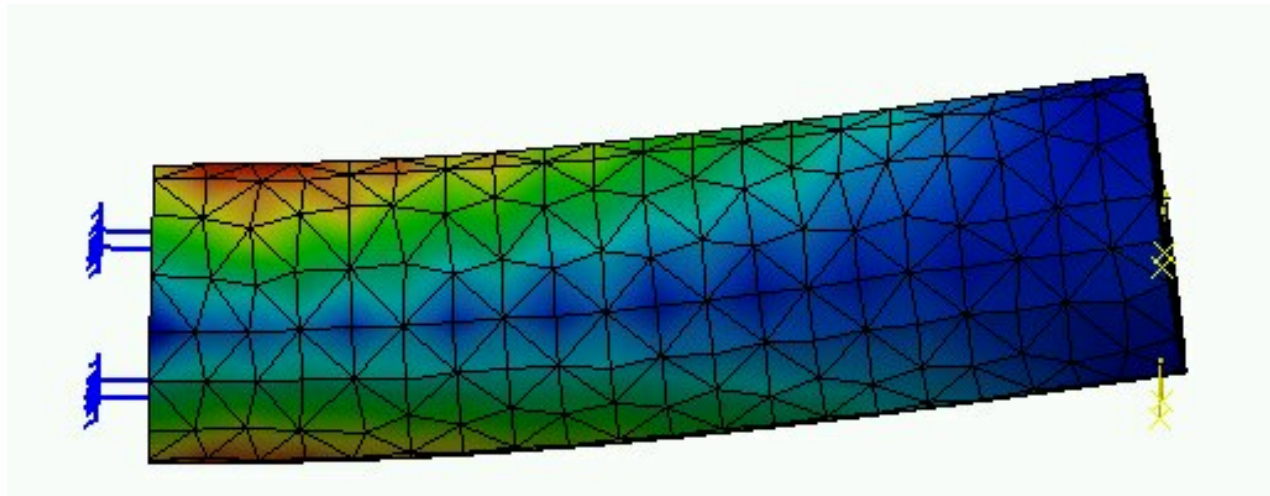

Rozciąganie lub ściskanie

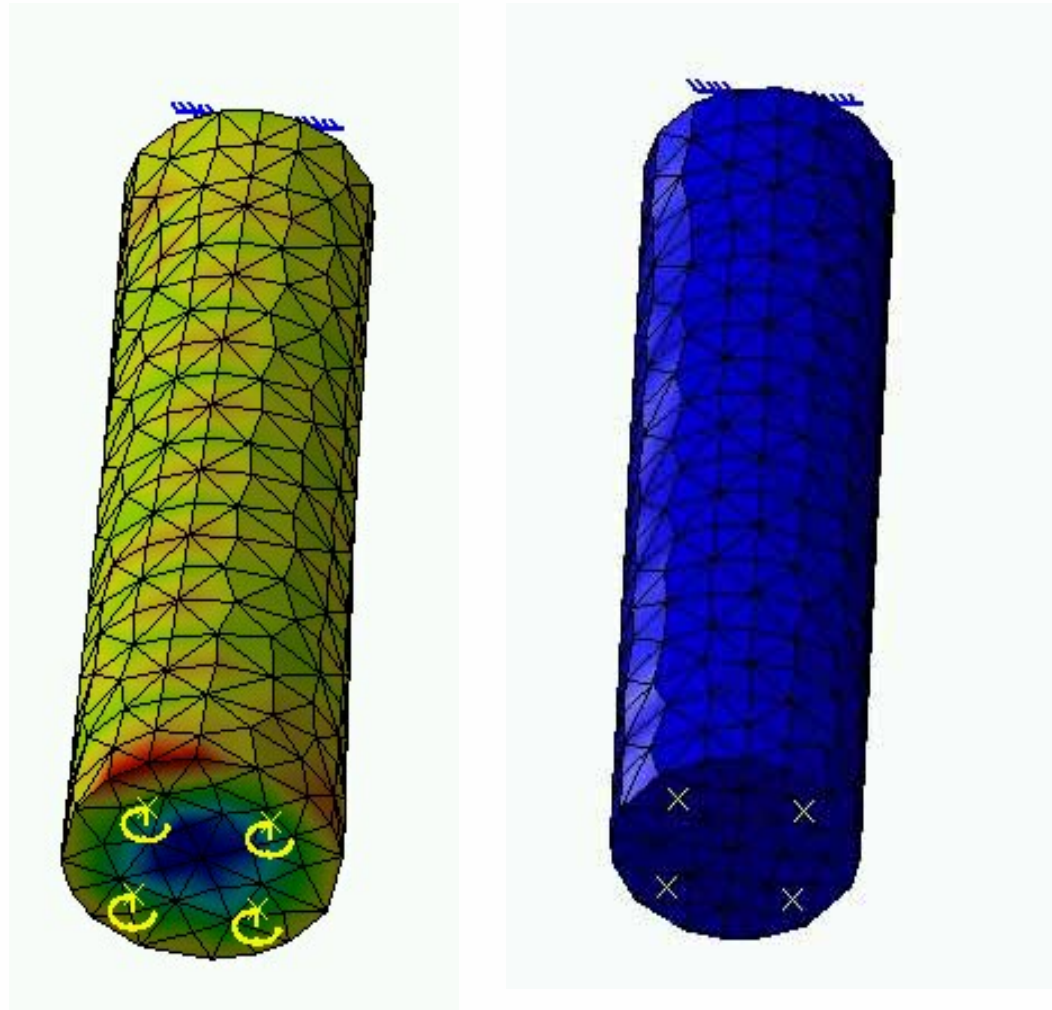

Zginanie

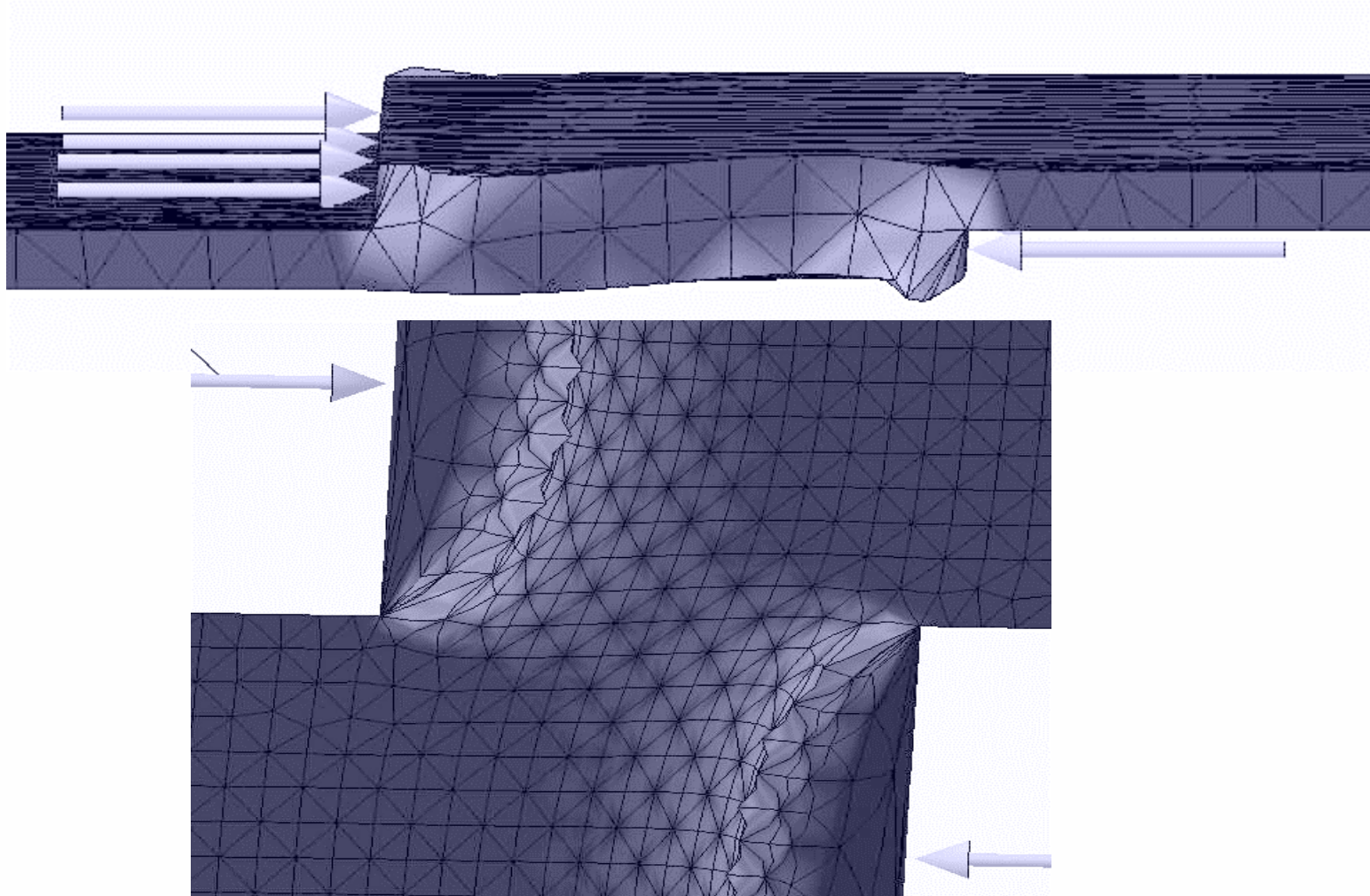

Skrećanie

Ścinanie

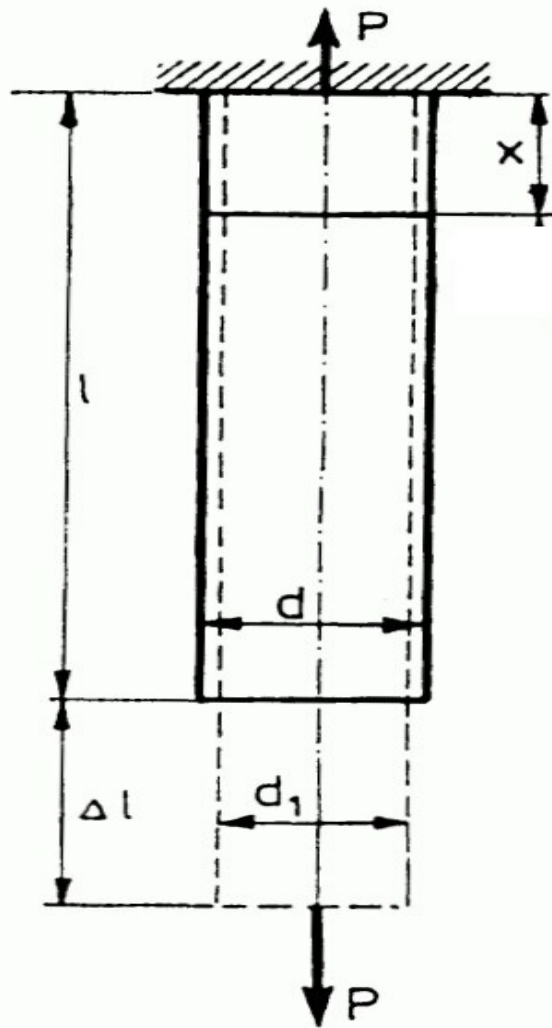

1. Pręt rozciągany lub ściskany

Przebieg wykładu

- 1. Ogólne sformułowanie zagadnienia**
- 2. Warunki równowagi elementu pręta**
- 3. Warunki geometryczne** – przemieszczenie osiowe
 - odkształcenie względne
- 4. Związki fizyczne** – prawo Hooke'a
 - współczynnik Poissona
- 5. Podsumowanie**
- 6. Przykładowe zadania**

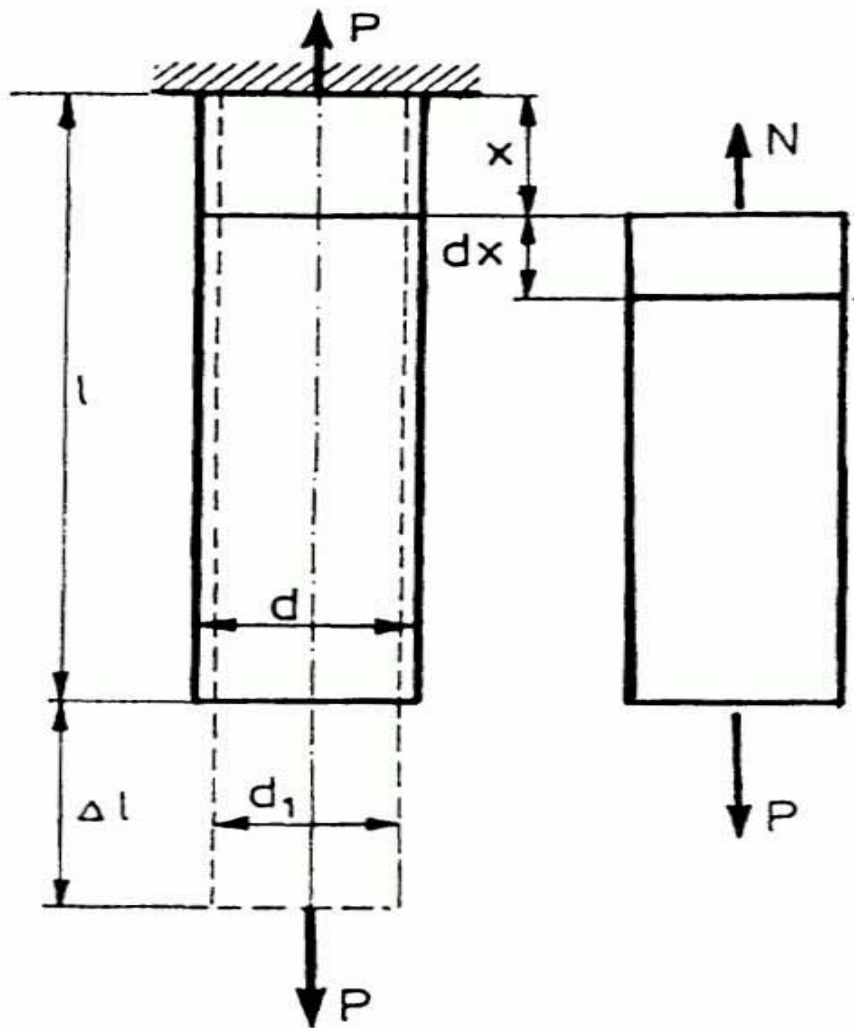
Pręt o przekroju A i długości l jest zamocowany górnym końcem i obciążony na końcu dolnym siłą osiową P .

A – pole przekroju

d - średnica pręta

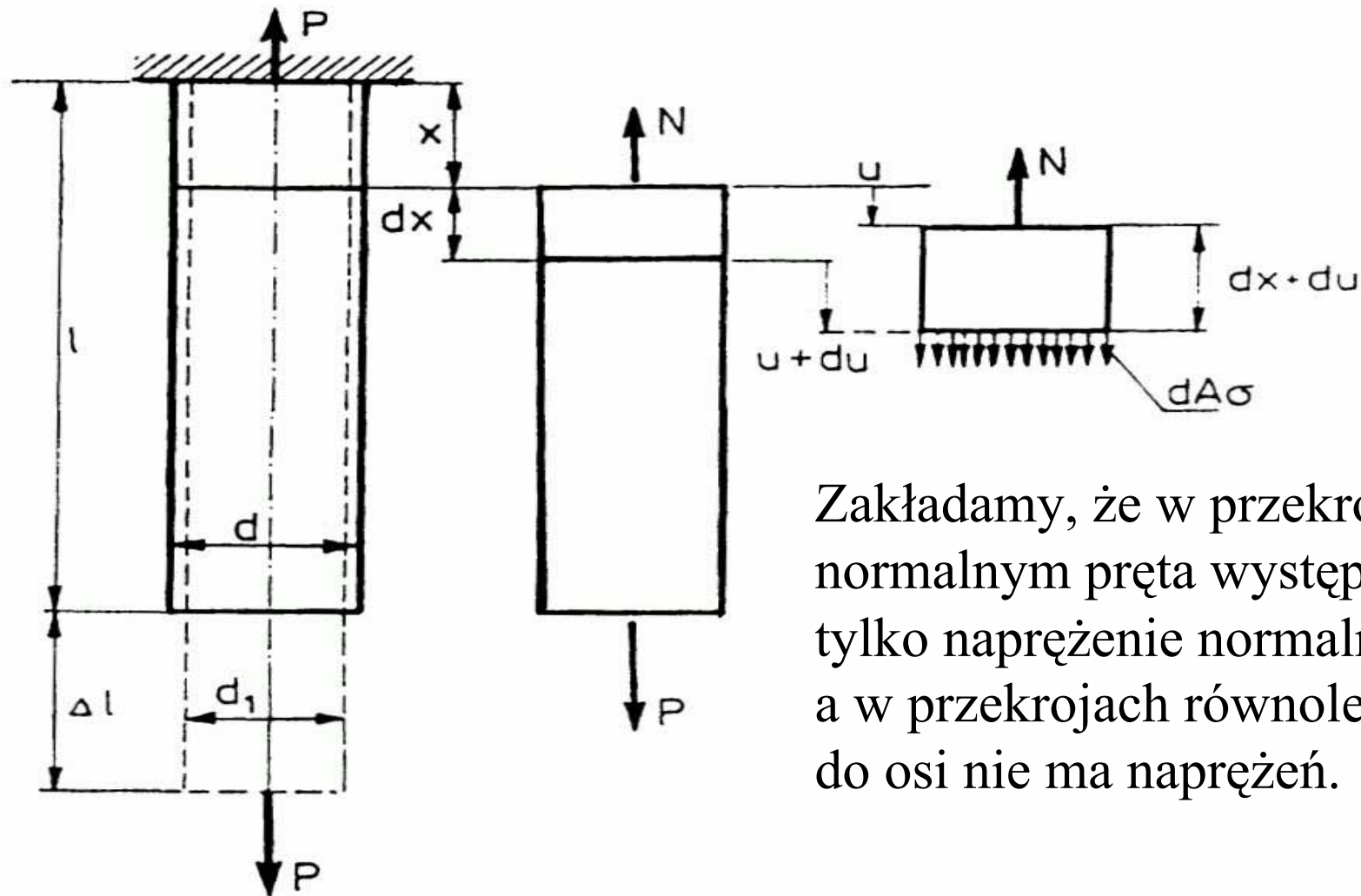
l – długość

P – siła obciążająca

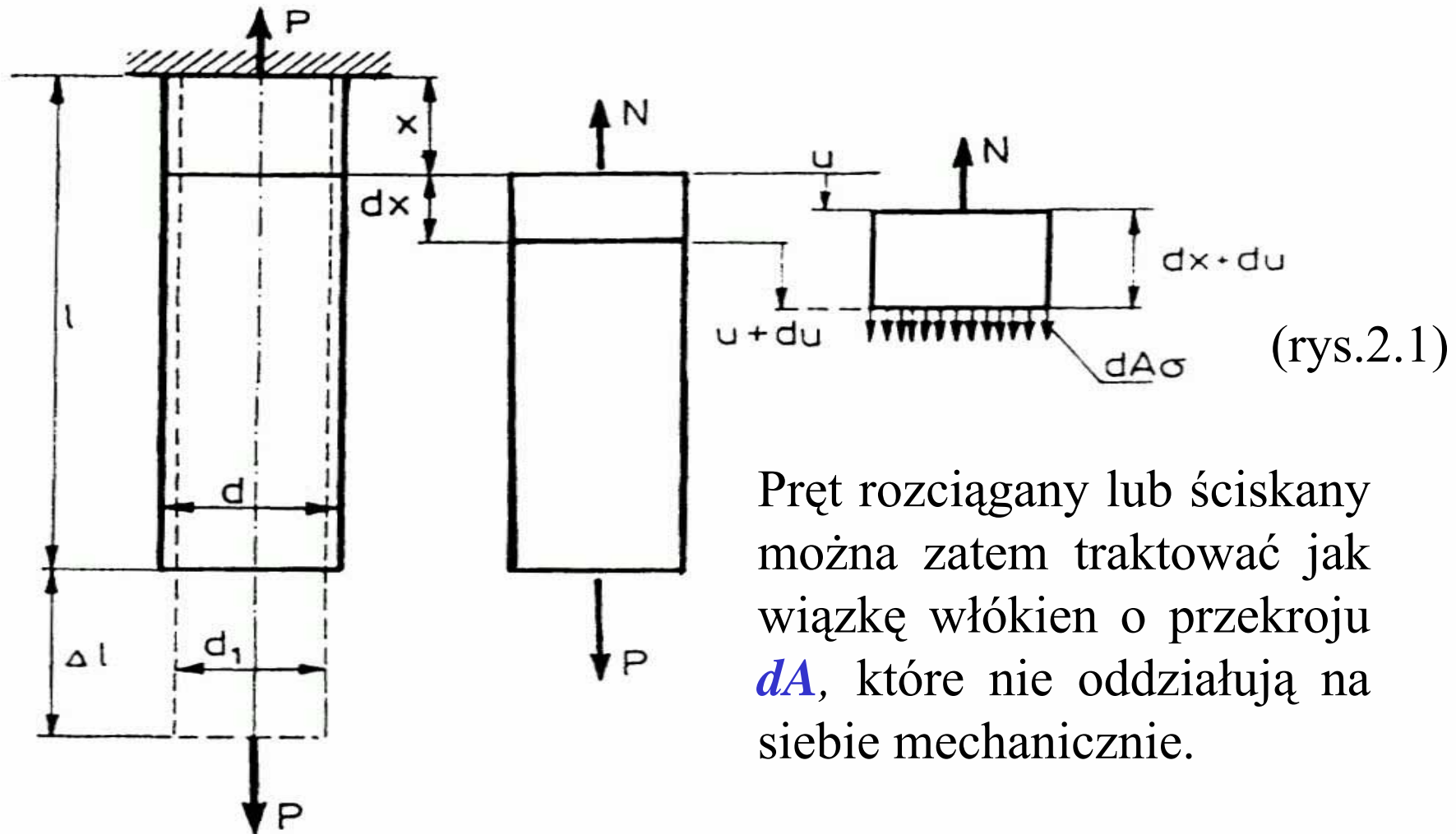

Siła P wywołuje w dowolnym, odległym o x od górnego końca, przekroju siłę normalną N . W pręcie rozciągającym $N = P$, a ściskanym $N = -P$.

Ciężar własny pręta dla uproszczenia pomijamy.

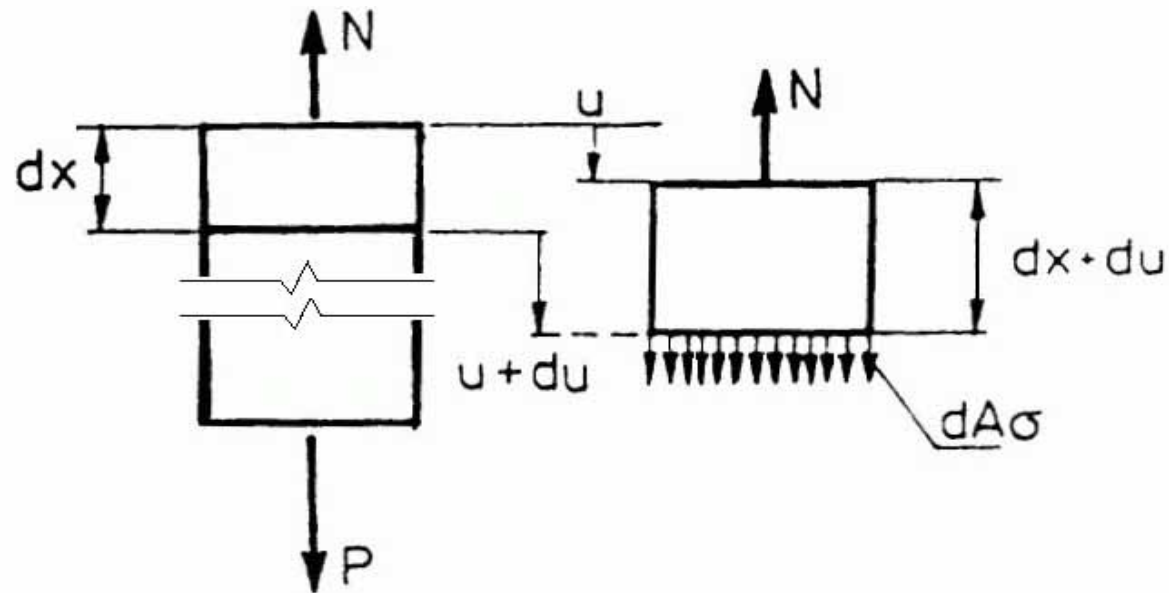
Zakładamy, że w przekroju normalnym pręta występuje tylko naprężenie normalne σ , a w przekrojach równoległych do osi nie ma naprężeń.

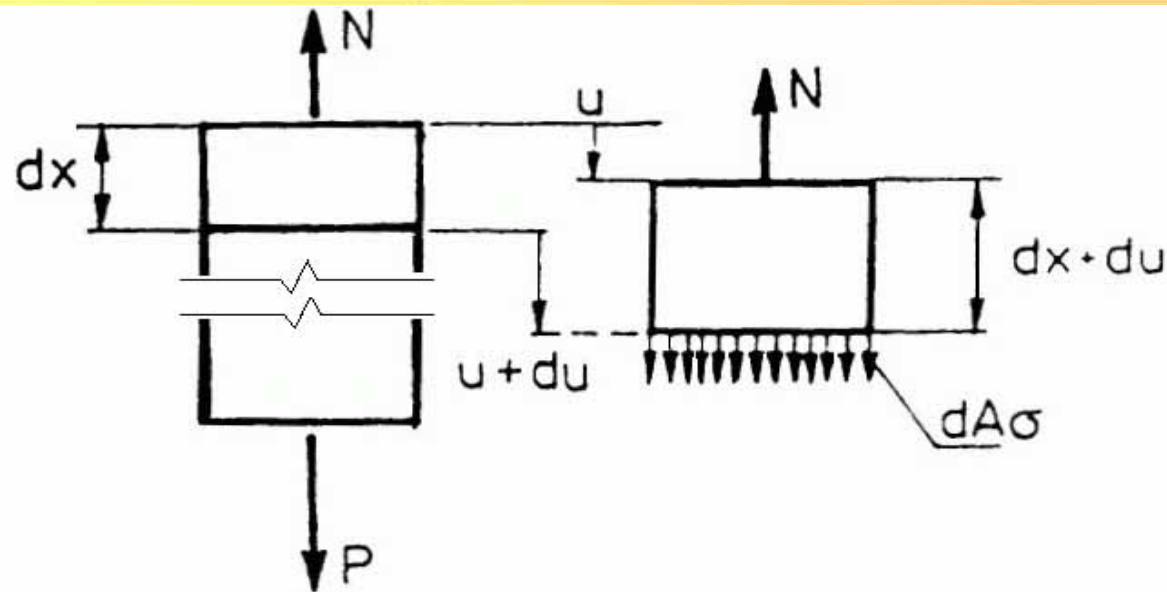

Pręt rozciągany lub ściskany można zatem traktować jak wiązkę włókien o przekroju dA , które nie oddziałują na siebie mechanicznie.

Warunki równowagi elementu pręta

Element pręta o długości dx jest obciążony w przekroju górnym siłą normalną N , a w przekroju dolnym siłami elementarnymi σdA .

Warunek równowagi elementu będzie miał następującą postać :

$$\int_A \sigma dA - N = 0 \quad (2.1)$$

Warunki geometryczne

Przemieszczenie osiowe

Rozważmy odkształcenie odcinka pręta o pierwotnej długości dx . Górny przekrój przemieści się w kierunku osi x o u , a dolny o $u + du$. Po odkształceniu odcinek pręta będzie miał długość $dx + du$.

Odkształcenie względne

Wprowadzimy bezwymiarową wielkość ε zwaną odkształceniem względnym lub krótko - odkształceniem

$$\varepsilon = \frac{du}{dx} \quad (2.2)$$

W pręcie rozciągany $\varepsilon > 0$ (wydłużenie względne), a w pręcie ściska-nym $\varepsilon < 0$ (skrócenie względne).

Uwzględniając ε , przemieszczenie dolnego końca pręta $u_{x=l}$, równe wydłużeniu pręta Δl , można obliczyć następująco :

$$u_{x=l} = \Delta l = \int_0^l \varepsilon dx \quad (2.3)$$

W szczególnym, ale bardzo często spotykanym przypadku, gdy ε jest niezależne od x , otrzymamy

$$\Delta l = \varepsilon l, \quad \text{czyli} \quad \varepsilon = \frac{\Delta l}{l} \quad (2.4)$$

Związki fizyczne

Prawo Hooke'a

W przypadku materiału liniowosprężystego zachodzi liniowy związek między naprężeniem σ a odkształceniem ε , zwany prawem Hooke'a :

$$\varepsilon = \frac{\sigma}{E} \quad (2.5)$$

Gdzie : E - stała sprężysta materiału, zwana współczynnikiem sprężystości podłużnej lub modułem Younga, w N/m^2 .

Zmiana wymiaru poprzecznego

Doświadczenie wykazuje, że wydłużeniu ε pręta towarzyszy zmniejszenie wymiaru poprzecznego ε'

$$\varepsilon' = \frac{d_1 - d}{d} \quad (2.6)$$

gdzie: d , d_1 - wymiar poprzeczny pręta przed odkształceniem i po odkształceniu.

Współczynnik Poissona

Dla materiału liniowosprężystego iloraz ε' i ε jest wartością stałą, zwaną współczynnikiem Poissona

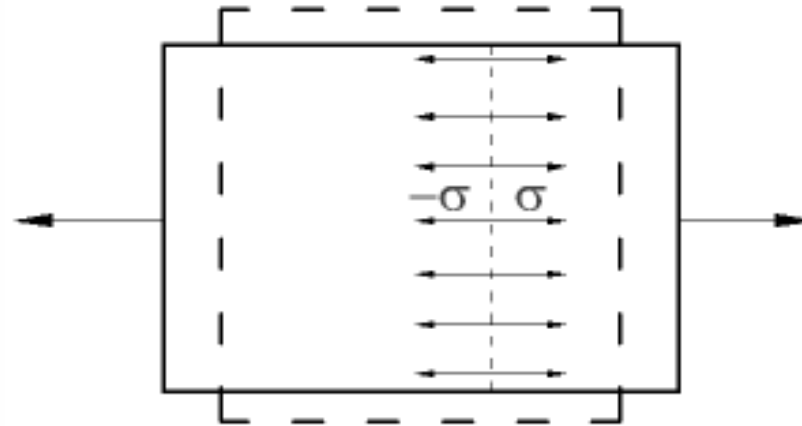
$$\frac{\varepsilon'}{\varepsilon} = -\nu$$

(2.7)

Odkształcenie ε' ma zawsze znak przeciwny do σ .

Z założenia płaskości przekroju wynika, że wszystkie włókna ulegają jednakowemu odkształceniu ε .

W świetle związku (2.5) oznacza to, że naprężenia σ są rozłożone równomiernie na całym przekroju pręta.

Napężenie normalne w pręcie rozciągany (ściskanym)

Z równania równowagi (2.1) otrzymujemy :

$$\sigma \int_A dA - N = 0$$

Ponieważ :

$$\int_A dA = A$$

Wynika stąd że napężenie normalne w pręcie rozciągany (ściskanym) :

$$\sigma = \frac{N}{A}$$

(2.8)

Wydłużenie (skrócenie) pręta

Po wprowadzeniu wyrażenia (2.8) do (2.5), a następnie do (2.3) uzyskujemy następującą zależność

$$\Delta l = \int_0^l \frac{N dx}{EA} \quad (2.9)$$

Jeśli **N**, **E** oraz **A** nie zależą od **x**, formuła upraszcza się do :

$$\Delta l = \frac{Nl}{EA} \quad (2.10)$$

Sztywności pręta na rozciąganie (ściskanie)

Wielkość EA nosi nazwę sztywności pręta na rozciąganie lub ściskanie.

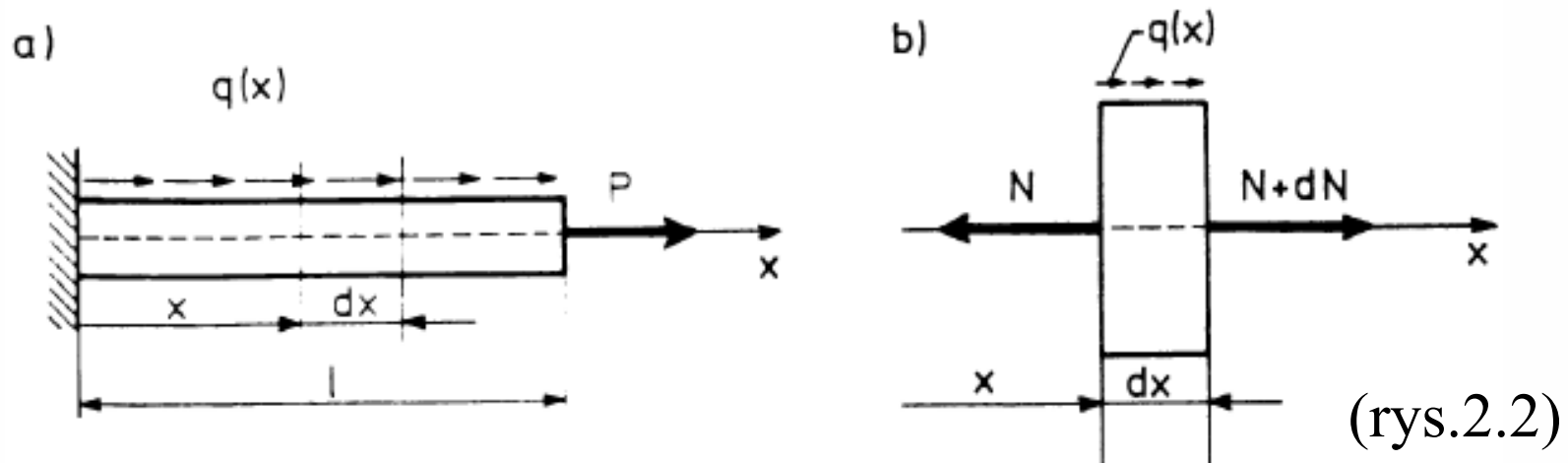
$$\Delta l = \int_0^l \frac{N dx}{EA}$$

$$\Delta l = \frac{Nl}{EA}$$

Powyższe wzory opisują w innej formie niż (2.5) prawo Hooke'a

Równanie różniczkowe przemieszczeń osiowych

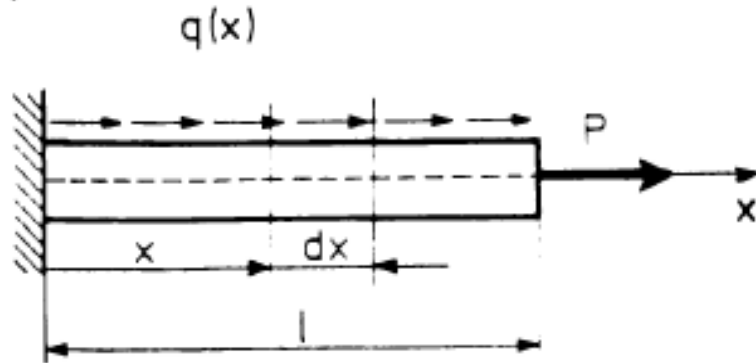

Rozpatrzmy pręt obciążony wzdłuż długości obciążeniem o intensywności $q(x)$ i na końcu siłą osiową P .

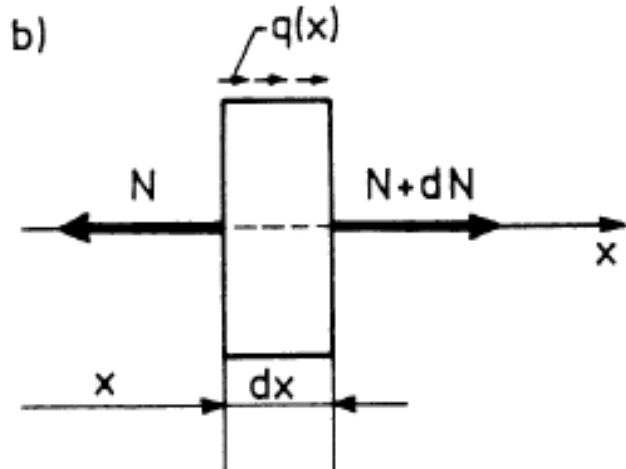
Wytnijmy myślowo odcinek pręta o długości dx . Na odcinek ten działają obciążenia przedstawione na rysunku.

a)

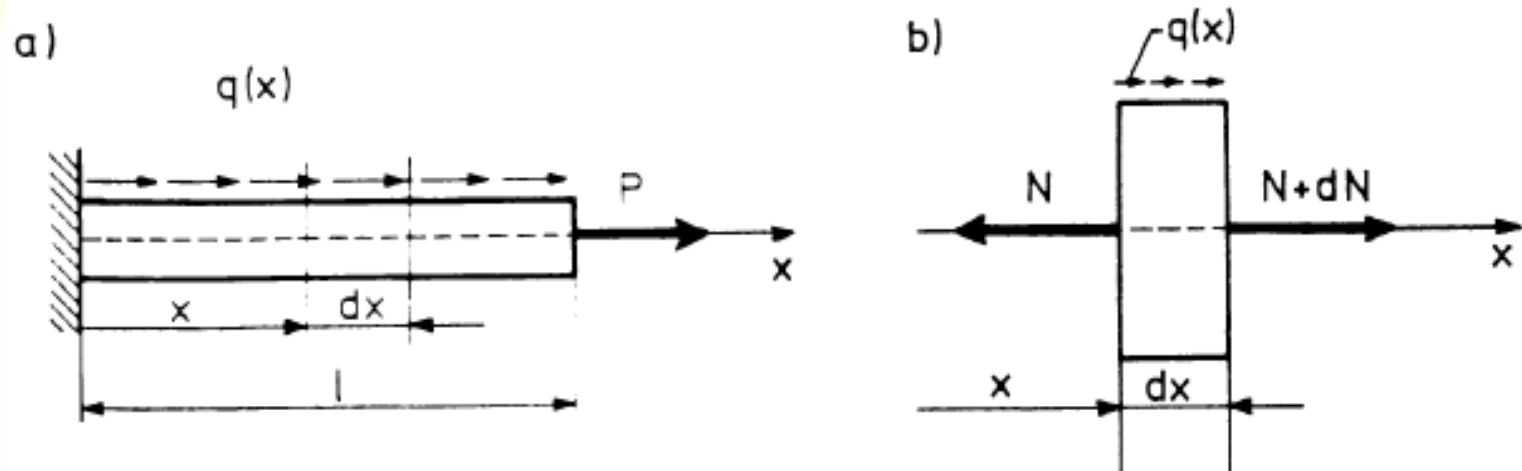

b)

Warunek równowagi elementu ma następującą postać :

$$-N + N + dN + q dx = 0 \quad (2.11)$$

Ze wzorów (2.8), (2.5) i (2.2) wynika, że siłę normalną N można wyrazić przez przemieszczenia w sposób następujący :

$$N = EA \frac{du}{dx} \quad (2.12)$$

Wówczas różniczka siły normalnej jest równa

Wówczas różniczka siły normalnej jest równa

$$dN = \frac{d}{dx} \left(EA \frac{du}{dx} \right) dx \quad (2.13)$$

Po wstawieniu związku (2.13) do warunku równowagi (2.11) otrzymujemy ostatecznie równanie różniczkowe przemieszczeń osiowych :

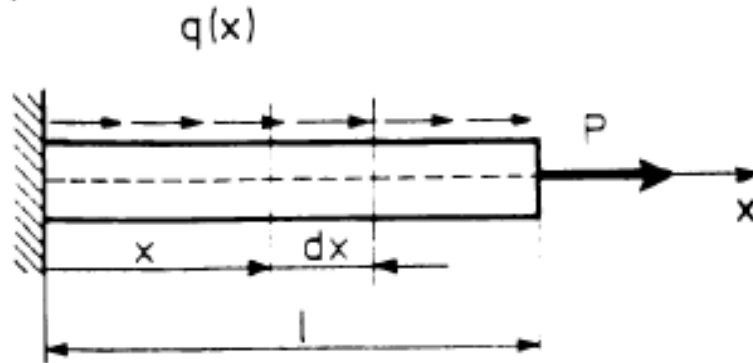
$$\frac{d}{dx} \left(a \frac{du}{dx} \right) + q(x) = 0, \quad 0 < x < l \quad (2.14)$$

gdzie : $a = EA$.

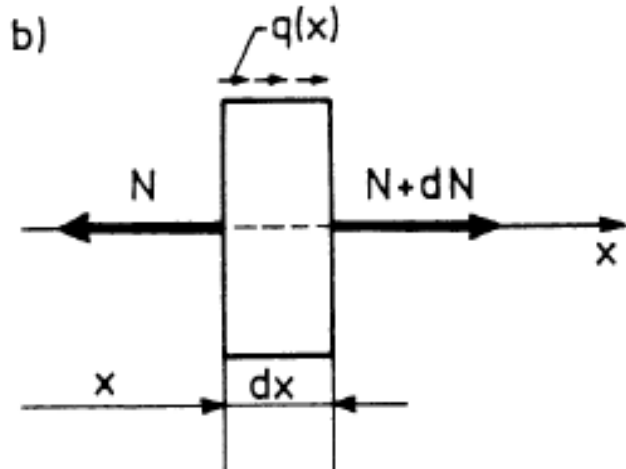
Równanie różniczkowe (2.14) opisuje pole przemieszczeń $u = u(x)$, $0 < x < l$, pręta rozciąganego (ściskanego).

a)

b)

W celu otrzymania jednoznacznego rozwiązania równania (2.14) należy uzupełnić go o warunki brzegowe, które dla pręta przedstawionego na rysunku mają postać :

$$u(x)|_{x=0} = 0 \quad \left(a \frac{du}{dx} \right) \Big|_{x=l} = P \quad (2.15)$$

Podsumowanie

Przemieszczenie (wydłużenie) końca pręta

$$u_{x=l} = \Delta l = \int_0^l \varepsilon dx$$

$$\Delta l = \varepsilon l$$

Prawo Hooke'a

$$\varepsilon = \frac{\sigma}{E}$$

Współczynnik Poissona

$$\frac{\varepsilon'}{\varepsilon} = -\nu$$

Zmiana wymiaru poprzecznego pręta

$$\varepsilon' = \frac{d_1 - d}{d}$$

Napężenie normalne w pręcie rozciągającym (ściskanym)

$$\sigma = \frac{N}{A}$$

Przemieszczenie w zależności od sztywności

$$\Delta l = \int_0^l \frac{N dx}{EA}$$

$$\Delta l = \frac{Nl}{EA}$$

Równanie różniczkowe przemieszczeń osiowych.

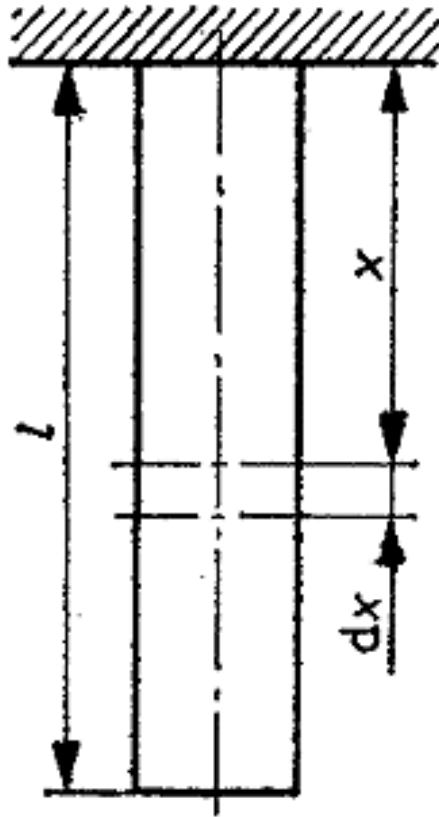
$$\frac{d}{dx} \left(a \frac{du}{dx} \right) + q(x) = 0, \quad 0 < x < l$$

Warunki brzegowe dla równania przemieszczeń osiowych.

$$u(x) \Big|_{x=0} = 0 \quad \left(a \frac{du}{dx} \right) \Big|_{x=l} = P$$

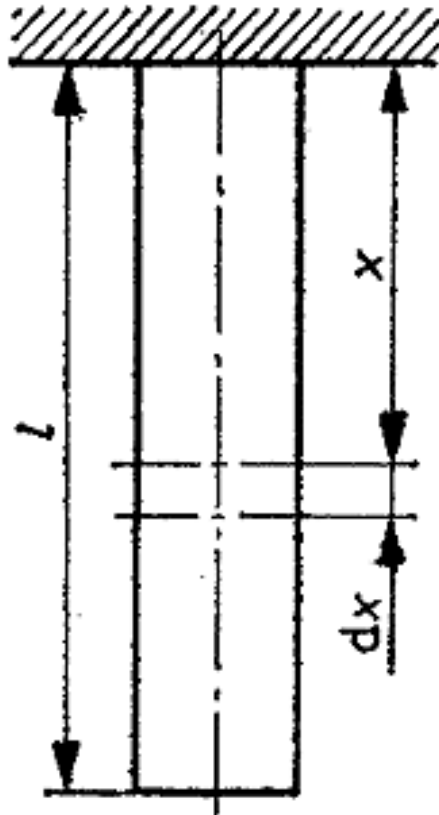
Przykład zadania 1

Obliczyć wydłużenie wywołane ciężarem własnym pręta pryzmatycznego o długości l , wykonanego z materiału o ciężarze właściwym g i module Younga E .

R o z w i ą z a n i e .

Wytnijmy z pręta odcinek o długości dx oddalony o x od górnego końca pręta. Odcinek ten jest rozciągany siłą równą ciężarowi pręta o długości $l - x$, a więc $Q = S(l - x)\gamma$.

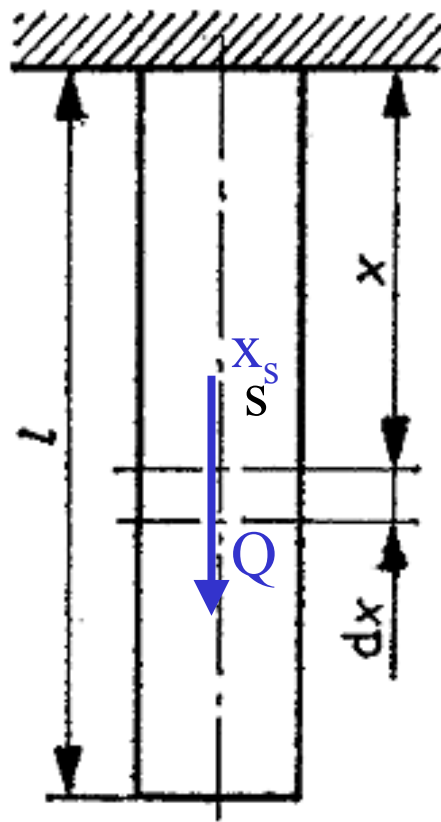

Wydłużenie odcinka dx wynosi (z prawa Hooke'a)

$$\Delta x = \frac{Q dx}{ES} = \frac{S(l-x)\gamma dx}{ES} = \frac{(l-x)\gamma dx}{E}$$

Całkowite wydłużenie pręta jest równe

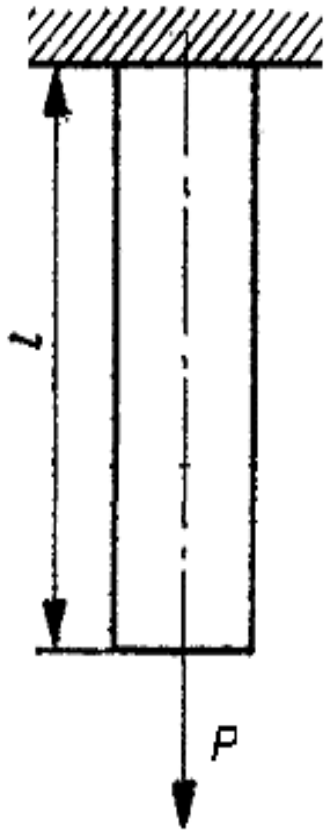
$$\Delta l = \int_0^l \Delta x = \int_0^l \frac{\gamma}{E} (l-x) dx = -\frac{\gamma}{E} \left| \frac{(l-x)^2}{2} \right|_0^l = \frac{\gamma l^2}{2E}$$

Wydłużenie to jest równe wydłużeniu wywołanemu siłą równą ciężarowi pręta, przyłożoną w środku ciężkości pręta.

Przykład zadania 2

Pręt stalowy o średnicy $d = 5$ mm i długości $l = 2$ m jest rozciągany siłą $P = 1600$ N.

Obliczyć naprężenia oraz wydłużenie całkowite i względne pręta. Moduł Younga dla stali wynosi $E = 2,1 \cdot 10^5$ MPa

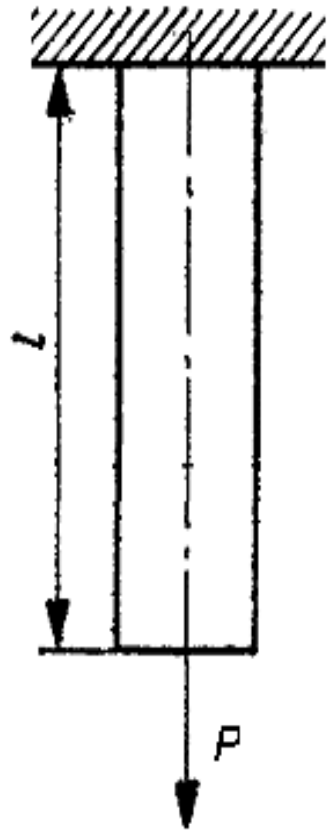
R o z w i ą z a n i e.

Naprężenia normalne w poprzecznym przekroju pręta wynoszą

$$\sigma = \frac{P}{S} = \frac{4P}{\pi d^2} = \frac{4 \cdot 1600}{\pi \cdot 5^2} = 81,5 \text{ MPa}$$

Korzystając z Prawa Hooke'a obliczamy wydłużenie całkowite :

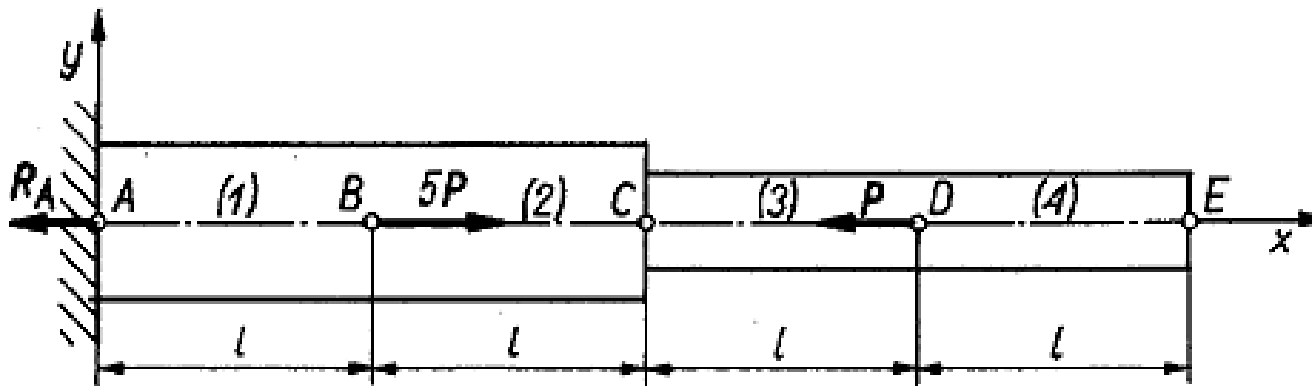
$$\Delta l = \frac{Pl}{ES} = \frac{4Pl}{E\pi d^2} = \frac{4 \cdot 1600 \cdot 2000}{2,1 \cdot 10^5 \cdot \pi \cdot 5^2} = 0,78 \text{ mm}$$

Przykład zadania 3

Pręt ACE o dwóch różnych średnicach, utwierdzony w punkcie A, jest obciążony w przekrojach B i D siłami $5P = 500 \text{ kN}$ i $P = 100 \text{ kN}$.

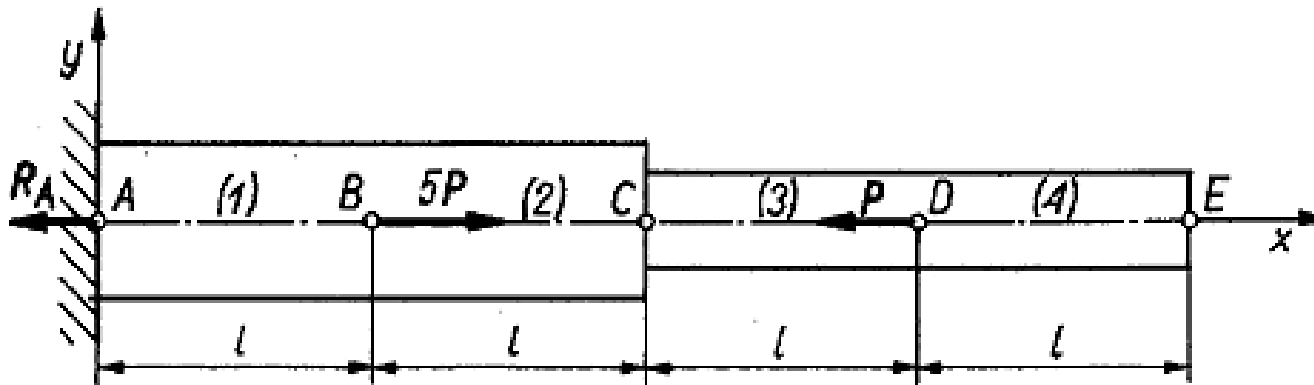

Przekrój poprzeczny części pręta $AC = 2l = 1 \text{ m}$ jest równy :
 $2A = 4 \cdot 10^{-3} \text{ m}^2$, a części $CE = 2l = 1 \text{ m}$ wynosi

$$A = 2 \cdot 10^{-3} \text{ m}^2.$$

Pręt jest wykonany ze stali, dla której współczynnik sprężystości wzdłużnej wynosi $E = 2,1 \cdot 10^5 \text{ MPa}$ i granica plastyczności $R_e = 220 \text{ MPa}$. Obliczyć współczynnik bezpieczeństwa n odniesiony do granicy plastyczności.

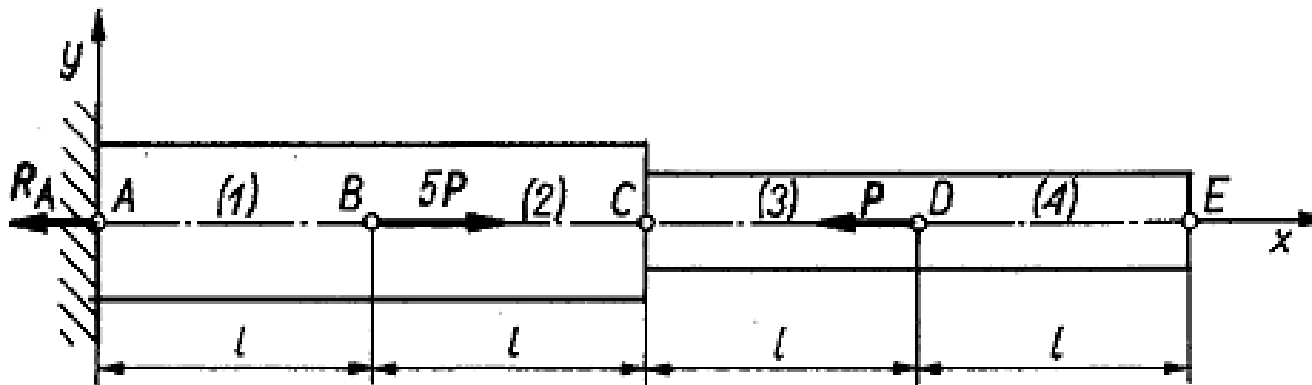
R o z w i ą z a n i e.

Reakcja w miejscu utwierdzenia pręta jest równa

$$R_A = 5P - P = 400 \text{ kN}$$

Badając równowagę myślowo odciętych części pręta, otrzymuje się

$$N_1 = 4P = 400 \text{ kN}, \quad N_2 = N_3 = -P = -100 \text{ kN}, \quad N_4 = 0$$

Biorąc pod uwagę wartości tych sił obliczono naprężenia normalne

$$\sigma = \frac{N}{S}$$

$$\sigma_1 = 100 \text{ MPa}, \quad \sigma_2 = -25 \text{ MPa}, \quad \sigma_3 = -50 \text{ MPa}, \quad \sigma_4 = 0$$

Współczynnik bezpieczeństwa, z jakim pracuje pręt, oblicz się ze wzoru

$$n = \frac{R_e}{\sigma_{\max}} = \frac{R_e}{\sigma_1} = \frac{220}{100} = 2,2$$

-----ENDE-----
